

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 385/2021
30.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца „Савез самосталних синдиката Србије“ Београд, кога заступа Милош Вучељић, адвокат из ..., против туженог „Удружења правосудних службеника и сарадника Србије“ Београд, ради иселења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 30.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Тужилац Савез самосталних синдиката Србије Београд, поднео је Вишем суду у Београду, тужбу против туженог Удружења правосудних службеника и сарадника Србије, ради иселења. Виши суд у Београду се решењем П 1070/21 од 20.04.2021. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета уступио Привредном суду у Београду. Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, па је предмет уз пропратни акт П 5522/21 од 11.06.2021. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС", број 116/08 ... 88/18) и члана 22. Став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Виши суд у Београду.

Одредбом члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 23. став 1. тачка 7. истог Закона, прописано је да виши суд у првом

степену, између осталог, суди у грађанскоправним споровима кад вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије.

Према наведеној законској одредби (члан 25. став 1. тачка 1), привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и страних привредних друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора, што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да је испуњен субјективни критеријум. У споровима у коме су обе странке друга правна лица, за суђење је стварно надлежан суд опште надлежности без обзира на правну природу спора.

У конкретном случају ради се о спору између два правна лица, која не обављају привредну делатност па Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда.

На основу изнетог Врховни касациони суд налази да је за суђење у овој правној ствари, применом члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Виши суд у Београду.

На основу члана 23. став 1. тачка 7. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић